

Bussemakerhuis Treatment/Scenario (versie 5 mei 2015) – Sequenties 1 + 9

Beeld (S1) = Scene 1, etc.	Geluid <i>In paars de door Julia opgelezen tekst van de lesbrief Horst aan de Maas.</i>
Sequentie 1 (doel: establishing, introductie Julia, museum en thema vlas) <i>(Idee: de rondleiding is net afgelopen en de kinderen zijn verspreid over de diverse ruimtes, deels bezig met de museumstukken en deels wat aan het dollen/kletsen met elkaar)</i>	
(S1) [hal, heden] We zien de voordeur open gaan en in de grote hal zien we de juf met enkele kinderen. De Juf vertelt over de rollen stof en over hoe het er vroeger toeging in het Bussemakerhuis. Julia ziet de rollen stof en denkt aan de stoffenwinkel van haar moeder (zie dialoog). In de hal staan wat museumstukken waaronder een oude kar met opgerolde lappen stof en een hekel. Bij de hekel zien we dat de sjaal van Bente aan de hekel blijft haken, Bente (is aan het dollen en) merkt het niet. (S2/S3)[diverse ruimtes, heden] We gaan enkele ruimtes binnen en zien ook daar klasgenootjes (met de juf en/of stagiaire), sommige bekijken de filmpjes, sommige zijn wat aan het dollen met elkaar. (S4) Julia komt het winkeltje binnen, kijkt wat rond en ziet (in het rekje) een boekje (lesbrief voor basisscholen) “Van vlas tot linnen”. Ze slaat het open en er staan allemaal foto’s van vroeger in. Julia gaat zitten en begint te lezen (ze is alleen). (S5) [hal, heden] De juf kijkt op haar horloge en schrikt duidelijk. De juf zegt tegen Bente en Nienke dat het al laat is (<i>We moeten terug naar school, de ouders staan al te wachten. Waarschuwen jullie de anderen?</i>) en gaat de verschillende ruimtes in (maar vergeet het winkeltje) om de kinderen te verzamelen.	Muziek van rond 1800 <i>Dialoog Julia en Juf</i> Juf: ‘Kijk Julia, hier liggen nog rollen stof van vroeger’ Julia: ‘Hé, net als in de winkel van mijn moeder’ Juf: ‘Ja, en <i>stel je eens voor hoe het er hier, 200 jaar geleden, in dit ‘Bussemakerhuis’, uit zag! In de hal hier liepen Twentse boertjes in en uit met rollen stof. Die rollen stof weefden die boertjes zelf. In kleine schuurtjes. In de winter als ze niet op het land konden werken’</i>

(S6) [winkeltje, heden] We zien Julia zachtjes hardop lezend, ze volgt met haar vingertje nauwgezet de regels (ze heeft niet in de gaten dat de anderen vertrekken). Bij het woord “rotten” trek ze een vies gezicht, dat zou gestonken hebben.

(S7) [buiten, gevel Bussemakerhuis, heden] De kinderen komen naar buiten en pakken (kletsend) hun fietsen en fietsen (druk kletsend) weg. De juf komt gehaast naar buiten en pakt ook haar fiets en fietst snel achter de kinderen aan. We zien dat de fiets van Julia (ergens opzij) bij het hek blijft staan. Niemand die dit gemerkt heeft

(S8) [winkeltje, heden] Julia (nog steeds verdiept in het boek) slaat een bladzijde om en leest verder.

Ze slaat weer een bladzijde om en we zien een foto van een oude vrouw met een soort van kam. Julia denkt de oma van Nienke te herkennen, ze staat op en roept ‘Hé Nienke, dit lijkt je oma wel!’. Ze loopt met het boek de hal in om Nienke te zoeken.

(S9) [hal, heden] Julia komt in de hal waar hetzelfde ding als dat ze net zag op de foto (de hekel) ook staat. Het valt haar gelijk op dat de sjaal van Bente eraan hangt. Julia haalt de sjaal van de hekel en voelt aan de pinnen (Au). Ze trekt een pijnlijk gezicht en doet haar ogen dicht

(zachtjes buitenbeelds) Lezen van Julia “De bossen vlas worden nu in een ven in het water gelegd om te rotten. Rotten betekent eigenlijk rotten. Door het rotten komen de vezels (de draden) los van de stengels.”

We horen zachtjes een vreemd geluid (hekelen)

Het live geluid wordt langzaam zachter, de stem van Julia langzaam steeds harder.

De leesstem gaat ondertussen door: *Na het rotten en drogen,, kamt de boerin het vlas op een hekel. Dit is een soort kam met metalen pinnen. De lange vezels die hierin overblijven bindt zij in kleine popjes bij elkaar.*

Na een tijdje komt het vreemde geluid (hekelen) terug, maar nu ook weer (in haar fantasie) het geluid van de klas in het museum.

Sequentie 9 (heden, Juf komt terug).	
[hal heden] . . . Julia is weer terug in de hal, en staart naar het kleurige lapje stof (quilt) dat ze nog in haar hand heeft. Ineens gaat de deurbel: Tingelingeling. Julia schrikt ervan. Dan stapt de Juf naar binnen. “Waar was je toch, Julia, we waren je kwijt?”. “Ja juf, ik was jullie ook al overal aan ’t zoeken. Maar weet je wat je hier allemaal kan meemaken?”. “Ja, kom Julia, vertel het onderweg maar, het is een bijzonder museum, dat weet ik”, zegt de juf. De juf slaat een arm om Julia heen en neemt haar mee. Julia wil opgewonden als ze is, vertellen wat ze allemaal beleefd heeft en ratelt onsamenhangend door. In de deuropening is Julia even stil, ze kijkt nog een keer om in de (nu) lege hal, en loopt dan met de juf samen [buiten, heden] ... naar buiten, pakken hun fietsen en vertrekken.	<i>Idee montage: op het geluid van de deurbel terug naar het heden(?)</i> Dialogoog